

392.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 28 kwietnia 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Obrony Krajowej z dnia 23 lutego 1918 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 31 grudnia 1917 r., dotyczącej zarządzeń, mających na celu pieczę nad inwalidami cywilnymi, członkami ich rodzin i osobami, pozostałymi po nich.

Na podstawie §§ 1 i 2 ustawy z dnia 31 grudnia 1917 r., dotyczącej zarządzeń, mających na celu pieczę nad inwalidami cywilnymi, członkami ich rodzin i osobami, pozostałymi po nich (austr. dz. u. p. Nr. 525), oraz na podstawie art. 29 dekretu Rady Regencyjnej z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskiem (Dz. P. K. P. Nr. 1, poz. 1) zarządza się co następuje:

§ 1. Do rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Obrony Krajowej z dn. 23 lutego 1918 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 31 grudnia 1917 r., dotyczącej zarządzeń, mających na celu pieczę nad inwalidami cywilnymi, członkami ich rodzin i osobami pozostałymi po nich (austr. dz. u. p. Nr. 79) wprowadza się zmiany następujące:

1. § 6 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 6. Wysokość wsparć dla inwalidów cywilnych.

Wysokość wsparcia państwowego dla inwalidów cywilnych zależna jest od stopnia zmniejszenia się zdolności zarobkowania i wynosi, począwszy od 1 lipca 1930 r.:

- a) przy niezdolności do pracy od 25%—31% — 3 zł miesięcznie,
- b) przy niezdolności do pracy od 36%—45% — 6 zł miesięcznie,
- c) przy niezdolności do pracy od 46%—60% — 10 zł miesięcznie,
- d) przy niezdolności do pracy od 61%—80% — 15 zł miesięcznie,
- e) przy niezdolności do pracy od 81%—100% — 20 zł miesięcznie,
- f) jeżeli zachodzi zupełna niezdolność do pracy, wymagająca szczególnej pielęgnacji — 25 zł miesięcznie”.

2. § 7 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 7. Wysokość wsparć dla członków rodziny lub osób pozostałych po inwalidach cywilnych.

- a) Członkowie rodziny, którzy żyli z inwalidą cywilnym we wspólnym gospodarstwie domowym bezpośrednio przed jego uszkodzeniem, w każdym zaś razie żona i dzieci ślubne otrzymują tytułem wsparć dla każdego członka rodziny 20% kwoty, którą się przyznaje w myśl § 6 samemu inwalidzie cywilnemu.

Do osób, upoważnionych do alimentacji, należy stosować analogiczne postanowienie § 3 ustęp 3 ustawy z dnia 27 lipca 1917 r. (austr. dz. u. p. Nr. 313).

- b) Wysokość wsparcia dla członków rodziny, wymieniona w punkcie a), może być przekroczona tylko wtedy, gdy osoba ubiegająca się o wsparcie, żyła sama jedna we wspólnym gospodarstwie domowym z inwalidą cywilnym i jest trwale niezdolna do pracy. W tym wypadku należy udzielać wsparcia o podwójnym wymiarze, jeżeli inwalida cywilny, jako następstwo uszkodzenia, doznał zmniejszenia swej zdolności zarobkowej co najmniej o 50%, lub poniósł śmierć.
- c) Suma wsparć dla członków rodziny nie może przekraczać miesięcznie kwoty wsparcia, należącego się samemu inwalidzie.
- d) Osobom, pozostałym po inwalidach cywilnych, udziela się wsparcia w tym wymiarze, jaki obowiązuje co do wsparć dla członków rodziny w razie zupełnej niezdolności inwalidy cywilnego do pracy (§ 6 punkt f).

3. Do § 18 dodaje się, jako ustępy 2 i 3, postanowienia następujące:

„Inwalidom cywilnym, względnie członkom rodzin inwalidów cywilnych i osobom pozostałym po nich, którzy skutecznią zgłoszenia o wsparcie po dniu 1 lipca 1930 r. będą przyznawane wsparcia od chwili wniesienia zgłoszenia.

Termin do wnoszenia zgłoszeń o wsparcia z tytułu uszkodzeń i wypadków śmierci, zaszyłych w czasie ubiegłych wydarzeń wojennych upływa z dniem 31 września 1930 r.”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1930 r. i obowiązuje na terenie województw: lwowskiego, krakowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego i cieszyńskiej części województwa śląskiego.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*